

Страдч – гора Божої Матері. Вас охопило горе, недуга? Ви зіткнулися зі складними життєвими обставинами? Ви втратили надію на справедливість милосердя? Поспішіть до Страдчу, до нашої Небесної Матері. Вона почує кожного... Моліться!

28 серпня на Успіння Пресвятої Богородиці щороку сюди поспішають люди на храмове свято і відпуст. Проща – це подорож, мандрівка до храму, монастиря, іншого Богопосвяченого місця, де є чудотворна ікона (чи її копія) Пресвятої Богородиці, іншого святого або його мощей.

Страдч: Хресна Проща.

Зовсім недавно я вперше відвідала цю старовинну місцевість, назва якої нагадує нам про страждання, терпіння. За народними переказами після Страдецької трагедії зійшла з Неба Пречиста Діва Марія та оплакувала закатованих татарами людей.

Знаходиться Страдч неподалік Львова (17 км по дорозі на Яворів), на горі 359 метрів. Вразила мене нечувана краса цієї місцини: цілюще гірське повітря, озеро, де живуть лебеді... Страдч увійшов у зболені душі українців як прихисток від життєвих суєт, як Господня оза миру, спокою, надії на зцілення душ і тіл наших.

28 липня, коли ми молились за всіх Володимрів і Володимир, мені пригадалась ось така історія... 17 липня 1906 року в селі Страдч народився лопчик Володимир. Його батько, Іван Прийма, був дяком та секретарем при церкві. Мати Ганна Прийма. Охрещений в селі Страдч у 1906 році. Володимир Прийма закінчив дякувську бурсу при Митрополитові Андрееві Шептицькому. Був дяком і диригентом у своєму селі. Брав активну участь у житті своєї парафії.

Одружився 10 листопада 1931 року з Марією Стойко. Дяк Володимир Прийма був порядною, скромною, ревною та чесною людиною, батьком чотирьох дітей. Він зберіг міцну віру та не злякався небезпеки військового часу і переслідувань, яких зазнала УГКЦ зі сторони вороже налаштованого більшовицького режиму. Свідки зазначають, що у четвер, 26 червня 1941 року отця доктора Миколу Конрада (місцевого священника)

попросили висповідати і причастити стару хвору жінку. З отцем Миколою пішов і 36-літній дяк Володимир Прийма. Треба було переходити через шлях, яким відступали радянські війська. Енкаведисти на конях спіймали їх і погнали до лісу. Там жорстоко закатували отця Миколу Конрада і дяка Володимира Прийму. Тіла мучеників були знайдені у сосновому лісі Бірку. Очевидці згадують: тіло дяка уже розкладалося, вони було покалічене, побите. Він мав поламані ребра, проте тіло отця Миколи залишалось чисте, без запаху. Поховали їх на Страдецькій горі. Святійший отець Іван-Павло II під час свого візиту до Львова у червні 2001 року проголосив отця Миколу Конрада та дяка Володимира Прийму Блеженними.

Молитва до Блаженного Володимира Прийми, яку за натхненням Святого Духа складає сестра-монахиня Назарія Михайлюк:

« Святий мученику Володимире, без вагань полишив ти усе земне і ради Господа нашого Ісуса Христа та Його Святої Церкви, ради свого народу поклав на жетровник молоде життя і прийняв вінок мученика. Своєю щирою та безмежною вірою учинив ти цю жертву досконалою та приємною Богові, то ж змінив Всевишній твого мучеництва на лавровий вінок слави.

Святий мученику Володимире, нині ми, грішні, прибігаємо до тебе і просимо: благай у Всевишнього прощення наших гріхів нам недостойним, моли про Божу ласку, щоб визволитись нам з пут лукавого, віддай нас, наші родини та наш народ під покров і заступництво Пресвятої Богородиці. Блаженний Володимире, проси у Бога, щоб у цьому непевному і розбурханому життєвському морі ми завжди чули Його, моги відчуті і бачити провидіння Боже щодо нас. Святий мученику Володимире, ти пролив свою кров за єдність Христової Церкви, тому просимо тебе: моли Бога, щоб не захиталась Церква наша перед небезпекою єресей та розколів, а повік залишалась ковчегом спасіння для вірних. Як покровитель та опікун мирянства і приклад відданості Христові та Його Святій Церкві, врозуми і навчи нас, народ Божий, зберігати та плекати у своєму серці як найвищу цінність добро та єдність Церкви і мати силу та відвагу завжди і повсякчас протиставляти гріху єресей та розколів.

Святий мученику Володимире, молися разом з нами і за нас, щоб спаслися диші наші. Амінь!»

Хай благословить всіх Господь у цей непростий для нас і нашої країни час випробувань.

Христина Ілляш. Парафіянка храму Чесного і Животворящого Хреста Господнього.